

Tampereen Rudolf Steiner -koulu

JOULULEHTI

2010

Tampereen Rudolf Steiner -koulu

JOULULEHTI

2010

Kautta avaruuksien	3
3.A:n havuretki oppilaiden kuvailemana	4
Mikael-juhla	5
Joulutervehdys saksan tunneilta	6
Joulutervehdys vanhempainyhdistykseltä	7
Joulun taikaa ilttiksessä	8
Ajatuksia koulumme näytelmistä	9
Vanhemmuuden tie - yhteinen unelmamme	10

Tampereen Rudolf Steiner -koulu

Muotialantie 79-81
33800 Tampere

Toimisto: (03) 3141 6100
www.tampereensteinerkoulu.fi
info@tampereensteinerkoulu.fi
etunimi.sukunimi@tampereensteinerkoulu.fi

Tiedotustoimikunta:

Ilkka Kaakkolampi, Maria Kaunisvesi,
Veli Kuisma, Sirpa Kvist, Vliropi Lehtimäki,
Kaisa Ryhänen ja Mirja Räisänen

Lehden toimitus: Maria Kaunisvesi

Lehden taitto: Kaisa Ryhänen

Kansikuva: Aleksandra, 2.A, 2010

Kautta avaruuksien

Marraskuinen taivas kaareutuu vaaleansinisellä ja päivänpaisteisena Rooman yllä. Espanjalainen portaiden ylätasanteelta näkyy valossa kylpevä kaupunki kattoineen, kupoleineen ja pinjoja kasvavine kukkuloineen. On puolen päivän aika, lukemattomat kirkonkellot lyövät kaksitoista lyöntiä. Kellojen kiirivä pauhu täyttää hetkeksi aistit ja tajunnan. Joku ohikulkija pysähtyy hetkeksi ja katoaa sitten katujen lauantaiseen hyörinään. Sää on lämmin ja raikas, ihmiset hymyilevät kulkiessaan. Silmänräpäyksen ajan ajattelen: Kuinka maailmassa voi olla mitään pahaa, kun kirkonkellojen soitto täyttää koko tienoon.

Satujen muinaiset jättiläiset tukkivat korvansa ja raastoivat hiuskuontaloitaan, kun kuulivat kirkonkellojen soiton. Raivopäissään ne paiskelivat suuria kivenlohkareita joka suuntaan ja muuttivat muualle. Kellot kutsuivat seudun ihmisiä hartaushetkiin; ne kutsuivat hiljentymään ja lohduttivat. Ehtookellot julistivat päivän työn päättyneeksi ja levon alkaneen. Kaikki tämä oli jättiläisille käsittämätöntä.

Trevin suihkulähde kimaltelee auringonpaisteissa. Vesi kohisee. Hadrianuksen pylväät vangitsevat katseen ja yhtäkkiä kävelijän edessä on Pantheon, antiikin kaikkien jumalten temppeli. Marmorilaatat on kauan sitten jauhettu sementtिलाastiksi, pylväskäytävän sisäkaton prossilaatat on irroitettu, revitty ja sulatettu kristinuskon tarpeisiin Pietarinkirkkoon. Kaikesta huolimatta, itse rakennus ja ikiaikainen, suuri kattokupoli on ehjä. Kukaan ei uskaltanut pommittaa Roomaa maailmansotien aikaan. Tempelin katossa on aukko, josta on satanut vettä sisään melkein kaksi tuhatta vuotta. Lattian marmorilaatoissa on aukkoja veden poistumista varten. Marraskuisena lauantaina kaikki sisällä olijat ovat katon aukosta tulvehtivan valon vangitsemia.

Aurinko paistaa, taivas on vaaleansininen. Poutapilvet lipuvat taivaalla. Olisin niin toivonut näkeväni sateen lankeavan tempelin lattialle. Minkälainen mahtaa olla sadesään valo ja pisaroiden ääni suuren kupolin alla. Onko Pantheon auki öisen kuutamon aikaan? Jos

ihmisiä ei ole sisällä katsomassa katon aukosta sisään lankeavaa kuun valoa, ketkä sitä katselevat? Pantheonissa ei ole kellotornia eikä kellonsoittajaa. On vain ikiaikainen valo kaikine vivahteineen. Yön tähdet tuikkivat ikuisen kaupungin taivaalla. Onko niiden loiste sama kuin antiikin aikoina?

Kottaraisparvet lentävät Rooman yllä. Muodoltaan säännöllisissä parvissa on tuhansia lintuja, ne vaihtavat yhtäkkiä lentosuuntaa kuin yhteisestä sopimuksesta. Kukaan ei törmäile. Aurinko alkaa laskea. Vaaleansininen taivas punertaa ruusunväriseen; katulamput syttyvät. Piazza Ravour on rauhallinen. Nurmikko on vihreää ja tuuli on tyyntynyt. Kuuluu kiihkeää lintujen ääntä ja samassa kortteleiden kattojen rajaama taivasaukio täyttyy linnuista. Ne laskeutuvat kuin väräjävä savupilvi piazzan palmujen ja pinjojen latvuksiin yöpuulle. Tiiviisti ja vieri viereen koko ajan sirkuttaen. Lintujen määrä on uskomaton.

1600-luvulta alkaen kirkonkellot alkoivat soida myös pohjoisessa Lapissa. Inarin Pielpajärvelle rakennettiin erämaakirkko, jonne tunturimaan asukkaat saapuivat porokyydein pari kertaa vuodessa kirkonmenoihin. Kellot soivat vain talvella, muun ajan ne olivat mahdolliselta ryöstäjältä piilossa. Sodan pommit eivät tavoittaneet Rooman kirkkoja, mutta Inarin kirkonkylän kirkko tuhoutui 1940. Silloin inarilaiset päättivät pitää juhannuskirkon Pielpajärven erämaakirkossa, tiettömän taipaleen takana. Siitä lähtien erämaakirkon kellot ovat taas soineet, vaikka se on edelleen keskellä erämaata. Pappi heittää kesällä pukupussin olalleen ja vaeltaa polkua pitkin kirkkoon vihkiäkseen morsiusparin.

Hanget saartavat pienen, puisen kirkon tänäkin jouluna. Valon ja varjojen leikki taivaalla on kaamoksen sininen, maisema on vaihi. On kuin luonto odottaisi valon ilmestymistä taivaanrantaan. Kaikkein pimeimpänä aikana, juuri joulun aikaan, tapahtuu sielläkin ehkä sittenkin jotain: Kautta avaruuksien, kaikuu laulu hiljainen...

Marja Suurla

3.A:n havuretki oppilaiden kuvailemana

3A lähti hakemaan havuja adventtispiraalia varten aamulla 16. marraskuuta. Ensinnäkin matkustimme bussilla 20 kohti keskustaa ja sitten vaihdoimme bussiin numero 28, jolla pääsimme Olkahisiin. Koko luokalla bussimatkat on kivoja tehdä, mutta välillä on vähän ahdasta. Tämä bussimatka oli toisten oppilaiden mielestä pitkä, toisten mielestä sopiva ja joidenkin mielestä lyhyt.

Retkellä piti olla mukana säänmukaiset vaatteet, reppu, istuinalusta ja termarieväät. Koulustakin saimme eväitä mukaan.

Menimme metsään hakkuutyömaalle, meillä oli mukana sahoja ja isoja oksasaksia. Oksat eivät saaneet olla liian paksuja eikä liian ohuita. Oksissa piti olla vihreät neulaset. Sahasimme ja katkaisimme oksat kaadetuista puista. Kannoimme havut tielle, missä ne laitettiin säkkeihin. Saimme kerättyä 13 säkillistä havuja. Sen jälkeen me söimme eväitä ja menimme pistettä. Vahtimestarimme Tapsa kävi hakemassa havut koulun autolla ja vei ne kouluun.

Retkellä oli tosi kivaa!

Haimme havut ekaluokkalaaisille, jotka saavat adventtijuhlissa kulkea spiraalin. Suurin osa 3A:n oppilaista haluaisi vielä itsekin kulkea spiraalin uudestaan.

Luokan kirjureina toimivat **Eppu, Iiris, Juhani ja Tinna**

Mikael-juhla

Vuoden juhlista tunnemme parhaiten joulun, syntymän juhlan. Pääsiäinen ja juhannus ovat myös tietoisuudessamme. Mutta vuodenaikojia on neljä: talvi, kevät, kesä ja syksy – kosminen järjestys. Syksyn juhla ajoittuu perinteisesti sadonkorjuun aikaan, jolloin kesän kasvuvoima on muuntunut syksyn hedelmäksi.

Inhimillisesti ajatellen Mikael on voima, joka muuntaa kesän luonnontietoisuuden ihmisen itsetietoisuudeksi. Tämä muutosprosessi on tahdon, tunteen ja tiedostavan ajattelun avulla mahdollista. Tällä tietoisuudella rakensimme koulumme Mikael-juhlan.

Toteutimme juhlan, jossa neljännet luokat olivat Mikael-kertomuksen kantajia, näytelmän rohkeita ja herkkiä tulkitsijoita. Heidän iso puhekuoronsa ja eri roolien pienemmät kuorot lausuiivat runolliset osansa kertoen kuningaskunnasta ja

pahasta lohikäärmeestä, sekä Mikaelin voimaa ja rohkeutta sydämessään kantavasta Yrjänä-ritarista.

"Taistele, taistele! Älä uuvu, periks' älä anna, ihmiskunta voittoon kann!"

Mukana oli myös joukko 10. ja 13. luokan oppilaita, joiden esittämänä Mikael enkelijoukkoinen, sekä Lucifer lohikäärmevoimainen oli koskettava kokemus. Erilaisia tunnelmia ja näyttämökuvia vahvisti valaistuksesta savukoneineen vastannut 9.-luokkalaisten ryhmä.

Piano, viulu, rummut... yhteislaulut ja yläluokkien iso kuoro loivat tärkeän osan yhteisyydestä, joka oli käsin kosketeltavissa. Syntyi kokemus yhteisen tekemisen tarkoituksesta / merkityksellisyydestä omana kosmisena aikakautenamme.

Tarja Havumetsä ja Sakari Sannamo, 4.A- ja 4.B-luokan opettajat

Otteita neljäsluokkalaisten ainekirjoituksista:

- Mikael-juhla järjestettiin koko koululle.
- Halusimme näyttää koko koululle, että siitä tulee hieno kokemus. Teimme todella paljon työtä sen eteen.
- Toivottavasti näytelmä menee hyvin yhteistyöllä.
- Luulen, että kaikkien mielestä näytelmää oli kiva tehdä.
- Kun toinen neljäs luokka tuli mukaan, tuntui hyvältä.
- Vaikeaa oli pysyä paikoillaan.
- Kaikista hankalinta oli se, että yritti pysyä roolissaan.
- ... joskus oli kuitenkin vähän vaikea keskittyä.
- Kun yläluokkalaiset olivat enkeleitä ja lohikäärmeen palasia, minua ainakin jännitti vähän.
- Yleisö oli hyvin mukana.
- Kun sitten tuli perjantai ja Mikael-juhla, ennen näytöstä jännitti niin paljon, että tärisin... Ja sitten alkoi näytös ja pian huudettiin "Eläköön, eläköön, eläköön!" Minun mielestäni meni hyvin. Minä huomasin, että yleisö oli samaa mieltä.
- Esitys oli ihan kivaa, koska oli se jännitys, mutta semmoinen hyvä jännitys. Ja sitten kun yleisö taputti, niin tuntui kivalta.
- Se meni hyvin. Yleisö piti paljon. KIITOS!

Joulutervehdys saksan tunneista

Itämeri on ollut aina yhdistävä silta rannikkomaille. Jo viikinkien ja sittemmin hansojen kaupankäynti rikastutti Suomea monin eri tavoin. Vaihdettiin paitsi tavaroita niin myös tieto- ja taitoja, tapoja ja tarinoita. Joulukuusikin – O’ Tannenbaum! – löysi tiensä suomalaisiin koteihin Viron kautta Saksasta.

Kun saksan tuntien Mikaelin laulut vaihdettiin lyhtylauluihin, oli enää muutama viikko adventin aikaan ja sitten odotettiin jo kaikkien lasten ystävää, Nikolausta. Pyhän Nikolauksen kunniaksi järjestettiin jo keskiajalla joulukuun kuudentena päivänä soitukulkueita Suomessa ja muissa Euroopan maissa, ja perinne siirtyi sujuvasti juhlistamaan suomalaisten itsenäisyyspäivää. Nikolaus tuo kilteille lapsille pähkinöitä, kuivattuja hedelmiä ja muita herkkuja. Joskus hän vain tipauttaa salaa yöllä lahjansa porraskäytävään asetettuihin kenkiin. Nikolauksen juhallinen punainen piispanhiippa ja –viitta muuntuivat sitten ajan myötä viime vuosisadalla joulupukin punaiseksi asuksi.

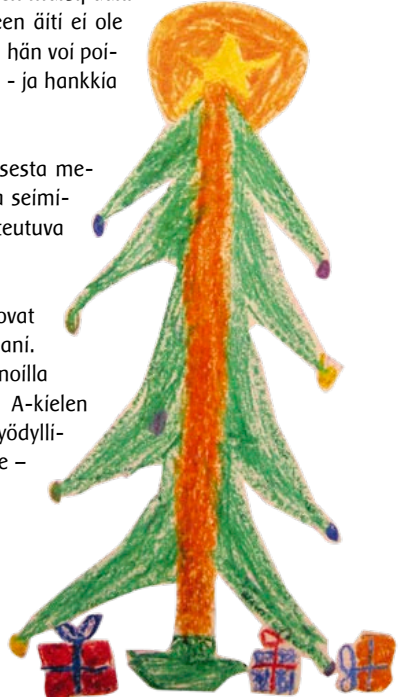
Adventti on saksankielisellä kulttuurialueella iloista joulun odotuksen aikaa. Kodit aloittavat jouluun valmistautumisen heti joulukuun alusta. Jokaisena adventtisunnuntaina otetaan esille lisää joulukoristeita ja nautitaan lähestyvistä juhlasta muutenkin: kauden leivonnaiset Pfefferkuchen tai Adventsgützli ja mehevän rusinainen marsipaani-pullapitko Stollen koristavat iltateepöytää. Jos perheen äiti ei ole Hausfrau eli kotiäiti eikä ehdi itse kaikkea leipoa, niin hän voi poiketa työmatkalla joulutorille – zum Weihnachtsmarkt - ja hankkia herkut sieltä.

Joka haluaa välillä hiljentyä hetkeksi joulutorien iloisesta menosta voi poiketa ihailemaan kirkkoihin rakennettuja seimi-asetelmia. Tämä monessa koulumme luokassakin toteutuva kaunis tapa on myös Saksasta lähtöisin.

Yhteiset tavat auttavat ymmärtämään toisiaan ja luovat luottamusta. Saksa on Suomen suurin kauppakumppani. Saksan kieltä taitaville on tulevaisuuden työmarkkinoilla erinomaiset mahdollisuudet. Steinerkoulun kahden A-kielen opetussuunnitelma luo oivallisen perustan tämän hyödyllisen ja kauniin kulttuurikielen hallinnalle! Joten kaikille –

**Frohe Weihnachten
und viel Glück im Neuen Jahr 2011!**

Sirpa Turunen-Viljanmaa
saksan opettaja

Kristian 5.A, 2009

Píparíntuoksuinen tervehdys vanhempainyhdistykseltä

Lämmin kiitos kaikille eri tavoin syksyn toimintaan osallistuneille vanhemmille ja taustajoukoille! Syyskauden kaksi tapahtumaa, syystapahtuma luomutoreineen ja vuoden tauon jälkeen kovasti toivottu joulutapahtuma, onnistuivat hienosti. Ilman kaikkien apua ja touhukasta talkooväkeä tapahtumat jäisivät toteutumatta. Kiitos, kiitos ja vielä – kiitos!

Nuorten illat alkoivat 11. A -luokan isännöiminä ja emännöiminä syysloman jälkeen. Yleisö riemuitsi limbokisasta ja valvojat rehdistä tunnelmasta. Menestyksekkäs ensikokeilu antaa hyvän syyn jatkaa nuorten itsensä järjestämiä iltamia eri teemoilla.

Syksyn harrastekerhotoiminta on ollut vilkasta! Teatteri-, liikunta-, matikka-, kokki- ja shakkikerho ovat koonneet lapsia koulun jälkeen harrastamaan yhdessä ja tutustumaan uusiin kavereihin. Kevään kerho-ohjelma rakennetaan raharesurssien mukaan. Toiveita ja palautetta otetaan koko ajan vastaan. Sydämellinen kiitos kerho-ohjaajille innostuksestanne! Koulun välle kiitokset käytännön avusta! Yhdessä tehden tämäkin uusi asia saadaan toimimaan.

Syksyn vanhempainuutisia: Steinerkasvatuksen liiton Syyspäivien yhteydessä perustettiin liittoon vanhempainjaosto, jonka kokoonkutsujana toimii Anita Ollonberg, Porvoon Fredrika-koulun vanhempi. Liiton syyskokouksessa valittiin useita vanhempia liiton hallitukseen vuonna 2011 alkavalle kaudelle varsinaiseksi tai varajäseneksi, mukana muun muassa oma edustajamme, nykyisen hallituksemme jäsen Chia Koskinen. Hän toimii vanhempainjaostossa välittämässä Tampereen terveisiä ja tuo meidän vanhempainyhdistykseemme valtakunnan steinerkoulujen kuulumisia. Jaosto pyrkii toiminnassaan proaktiivisuuteen ja tulee valmistelemaan kannanottoja koko koulukenttää koskevia kysymyksiä varten. Vanhemmat toimivat lisäksi kontaktina työelämän ja koulujen välillä. Toivomme tämän innostavan vanhempia osallistumaan entistä tiiviimmin niin oman koulun toimintaan kuin tekemään yhteistyötä koulujen välisesti. Jaoston ensimmäinen tapaaminen on 22. tammikuuta. Kiinnostaako sinua lähteä mukaan tai onko sinulla terveisiä? Voit laittaa postia suoraan osoitteella: ChiaKoskinen@gmail.com

Vanhempainyhdistyksen toimintaa suunnittelee yhdistyksen hallitus vanhempien toiveiden ja palautteen perusteella. Olette tervetulleita tuomaan ideanne ja työpanoksenne jatkossakin lastemme hyvinvoinnin tueksi! Meillä on upeat tilat ja paljon voimavaroja yhdessä toteuttaa luovaa hulluuttamme. Talkookoordinaattoria ja mainosmestaria kaivataan, löytyykö? Tervetuloa rohkeasti mukaan myös hallituksen toimintaan! Uusi hallitus valitaan kevätkokouksessa ja se aloittaa toimintansa helmi–maaliskuussa – siitä lisää vuodenvaihteen jälkeen.

Toivotamme kaikille perheille joulurauhaa ja lomaa lepäillen ja hiljentyen. Voimia tarvitaan ensi vuonnakin.

Tampereen steinerkoululaisten vanhempainyhdistyksen hallitus

Joulun taikaa koulun iltapäiväkerhosta

Lapset kirmaavat päivittäin suoraan koulusta tuttujen luokkatovereiden kanssa jatkamaan päivän puuhia ilttikseen. Iloisessa tulotohinassa kerrotaan päivän tärkeimmät uutiset vastassa oleville aikuisille.

Varsinkin ekaluokkalaisten mielestä ilttis on koulun kivoin juttu. Siellä saa leikkiä, piirtää ja as- karrella ystävien kanssa mielin määrin.

Näin joulun alla lapset keskusteleval varsinkin välipalapyödyssä paljon tontuista, enkeleistä, joulupukista ja hammaskeijuista. Sellaista lasta, joka hieman on menettänyt tällaista taikaa, autetaan pontevasti porukalla se taasen löytämään. Keskustelujen monipolvista kulkua on aikuisen mukava kuunnella.

Kynttilät palavat pöydillä joka päivä lyhtyjuhlasta lähtiin. Pimeyteen tuodaan valoa adventin aikana monin tavoin. Tänään eräs poika riemuissaan tiedotti muille: ”Tulkaa katsomaan, täällä tehdään jäälyhtyä.” Myös erilaisilla tuoksulla aikuiset tuovat lapsille elämyksiä ja joulun odotusta. Kardemummaa, kanelia, pipareita, neilikkaa ja rusinoita voi tarkkanenäinen tuoksujen joukosta tunnistaa. Koulun puolella kolmasluokkalaiset opiskelevat makukoulussa, ilttiksessä ollaan tuoksukoulussa. Välipalapyödyssä maistellaan aina vuodenaikaan liittyviä makuja.

Ahkerasti ponnistellaan melkein päivittäin lahjapajassa. Joululahjoja ja kortteja valmistuu omalle perheelle ja ystäville. Syksyn aikana valmistuneet sormivirkkaustyöt jalostuvat mitä hienoimmiksi taidekäsitöiksi, jotka kääritään hellästi lahjapaperiin. Samalla opitaan tekemään asioita valmiiksi. Huolella tehty lahja on ilo antaa eteenpäin. Nuoria suunnittelijalahjakkuuksia löytyy... Eräskin tyttö ihaili hartaana omaa tuotostaan ja sanoi: ”Juuri tämän vuoksi käyn kuvataidekoulua.” Itseluottamus omaan onnistumiseen kasvaa aikuisen opastuksessa.

Joulun ajan laadussa on paljon toisten huomioon ottamista, auttamista sekä antamista.

Sellaisia sosiaalisia taitoja lapset harjoittelevat aikuisten tuella leikkiessään ja touhutessaan iltapäivisin yhdessä. Ketään ei jätetä leikin ulkopuolelle on yhteinen motto. Neuvottelun, riitojen sopimisen ja anteeksiantamisen taitoja harjoitellaan ahkerasti. Yhdessä siivotaan leikit ja autellaan apulaisena erilaisissa askareissa.

Päivittäiset sadut ja tarinat liittyvät laadultaan aina menossa olevaan vuodenujuhuun. Opettajien kanssa tehdään ”tarinayhteistyötä”. Satujen kautta lapset saavat huimia elämyksiä kulloinkin meneillään olevasta sosiaalisesta kasvun kohdasta, jota vuodenujuhlien erilaiset teemat heijastelevat. Rohkeus puhututtaa Mikaelin taistellessa lohikäärmettä vastaan pelastaakseen prinsessan. Adventtitarinoissa avuliaat tontut tekevät hyviä töitä ym. Pöydille ja hyllyille ilmestyy salaperäisiä maailmoja tammiolehtoinen tai tonttuinen.

Ulkona ihastellaan huurteisia puita, huimaa liukumäkeä tai pakkastaivaalla lentäviä ”meteorititeja”. Lähellä puoli viittä, ennen kuin ilttis sulkeutuu, voidaan katsella jo tähtiä ja miettiä niiden nimiä. Tärkeintä on mukava puuhastelu ja yhdessäolo. Se tuntuu turvalliselta ja lämpöiseltä.

Lämmintä joulunodotusta kaikille!

Tiina Ristolainen

Iltapäiväkerhon toiminnanohjaaja

Ajatuksia koulumme joulunajan näytelmistä

Hyvyys, totuus ja kauneus...hyvät, totuudelliset ja kauniit kuvat eivät vaadi mitään, vaan ne antavat arvokkaan lahjan tavoin mahdollisuuden ihmisen eettiseen ja moraaliseen kasvuun.

Joulu on perinteisesti ollut hyvän tahdon ja antamisen juhla, onpa yksittäisen ihmisen arvomaailma mikä tahansa. Steinerpedagogiikan syvä perusvire on kristillinen arvopohja, joka kutoutuu toisaalta vuodenaikojen juhlien viettoon ja toisaalta arkisen koulutyön runoihin ja lauluihin.

Paratiisi, Paimennäytelmä ja Kolme kuningasta ovat steinerkoulujen perinnettä aivan samoin kuin kansojen näytelmäperinteestä kumpuavat Lucia-kulkue tai Tiernapojat. Koulussamme esitettävät keskiaikaiset näytelmät löysi itävaltalainen kielitieteilijä Karl Julius Schröer Tonavan rannalta Oberuferin seudulta 1856-1857, jolloin hän teki alueella murreutkimuksia.

Talonpojat alkoivat aina Mikaelin jälkeen, syyskiireiden hiljennyttyä, harjoitella näitä kolmea näytelmää. Talven sydänaika rauhoitettiin oman sisäisen maailman viljelemiseen ja sielun ravitsemiseen. Joulun aikaan näytelmien kanssa kierrettiin talosta toiseen ehkä naapurikyliinkin tai väki kokoontui johonkin majataloon seuraamaan esityksiä.

Yksinkertaiset kuvat ravitsevat tänäkin päivänä katsojan sielua, jos ne otetaan vastaan hartaudella ja niiden annetaan virrata sydämen alueella ilman pään kriittistä asennetta. On pedagogista viisautta hoitaa vuoden pimeimpänä aikana mahdollisimman hyvin henkisiä voimavaroja. Ulkoinen valo ei kanna, vaan on opittava löytämään valoa omasta sisimmästä. Joulunäytelmät voivat olla yksi tapa hiljentää kerran vuodessa ulkoinen häly, antaa näytelmien kuvien ja laulujen rakentua omaksi voiman ja sisäisen valon lähteeksi.

Kansannäytelmät tehtiin talkoovoimin ja tämän työn hedelmät annettiin ilman vastalahjan vaatimusta. Näytelmien avulla kasvavan ihmisen on mahdollista saada opettajien, vanhempien ja yläluokkien oppilaiden antamana lahja. Murrosiän itsetietoisuudessa oppilaat usein kokevat näytelmät tylsinä "on nähty ainakin joku kahdeksan kertaa..." Hyvään kasvuprosessiin kuuluu aina myös kyseenalaistaminen, joten vastustus on usein merkki siitä, että asialla on merkitystä.

Lahjan arvon huomaa ehkä vasta vuosien kuluttua, kun maailma ympärillä muuttuu yhä nopeammin ja asettaa aina uusia vaatimuksia. Toistamisen kautta rakentunut lahja on aina käytettävissä elämän yksinäisinäkin hetkinä.

Sanna Kaiponen
erityisopettaja

Mitä on unelma?

Onko meillä yhteisiä unelmia?

Mitkä asiat luovat energiaa ja mitkä vievät sitä?

Miten me kohtaamme lasta?

Millaisia hyviä kasvatuskäytäntöjä meillä on?

Ajatuksia koko koulun yhteisestä vanhempainillasta 2.11.2010

Vanhemmuuden tie – yhteinen unelmamme?

Illan isäntänä toimi Eric Kaufmann. Illan järjestelyistä vastasivat koulun luottamusryhmä, opettajakunta ja vanhempainyhdistys. Mukana oli n. 80 vanhempaa ja opettajaa.

Me rakennamme yhdessä onnellista elämäämme. On tärkeää tiedostaa, miten koemme sitä. On hyvä miettiä vanhempana ja kasvattajana, kuinka kasvatus voisi olla osa unelmaamme. Minkälainen on kasvatusympäristömme? Kuuluuko siihen joukko ihmisiä?

Kasvatuksessa ja vanhemmuudessa oleellista on toimia yhdessä. Yhteinen tie on ainut keino kohti yhteistä unelmaa sekä yhteisiä voimavaroja. Kasvatuskäytäntöjen ulottuvuuksia ovat esimerkiksi vanhempi-vanhempi ja opettaja-vanhempi sekä yleisesti hyvät käytänteet koulussa ja kotona. Jokaisen onnistuneet kokemukset kasvattamisesta ovat tärkeitä tuoda ilmi hyvässä keskusteleavassa suhteessa eri kasvatusosapuolten kanssa.

Keskustellen syntyy usein paljon. Aito kohtaaminen voi olla kokemus, joka avaa uusia mahdollisuuksia sekä tuo jaksamista vaikeuksienkin keskelle. On tärkeää olla näkemys sisimmässään niistä asioista, jotka tuovat energiaa ja niistä, jotka vievät sekä kuluttavat sitä. Näin kyky elää niin hyvien kuin huonojenkin asioiden kanssa on mahdollista.

Kasvatuksessa – yhteisellä tiellämme – täytyy osata myös käsitellä vaikeita asioita. Ongelmallisia tilanteita varten jatkuva turvallisuuden viljeleminen lisää luottamusta ja voimaa. Yksi tällainen hyvä esimerkki on koulun

luottamusryhmä, joka pyydetään tarvittaessa apuun, jotta voidaan rakentavalla tavalla kohdata vaikeita asioita. Niitäkin asioita, joita ei haluaisi kohdata, on kohdattava. Sellaisia ovat esimerkiksi koulukiusaaminen, oppimisvaikeudet, sairaudet, erityistoimenpiteet, psyykkiset ongelmat ja harhakuvat. Omien pelkojen kohtaaminen on kyky.

Ennaltaehkäisevä toiminta on tärkeää. On hyvä kohdata pelkojaan ennen kuin ne käyvät toteen. Päivittäin luottamusta tuova tärkeä ele on lapsen aito kohtaaminen. Eri-ikäiset lapset kaipaavat erilaista suhtautumista. Pienten lasten kanssa jaetut kokemukset ovat todella tärkeitä. Pieni lapsi kaipaa välitöntä läsnäoloa ja tiivistä yhdessä olemista. Isompana oman identiteetin rakentaminen luo uusia haasteita minän ja maailman erottuessa toisistaan. Tunnetilat ja niiden kohtaaminen korostuvat. Tällöin lapsi kaipaa vanhemmaltaan ja kasvattajaltaan luottamusta ja aikaa. Keskusteleva kasvaminen ja kahdenkeskinen kohtaaminen edes kerran päivässä olisivat hyväksi.

Vielä vanhempanakin vanhemmuus jatkuu. Aikuisen lapsen kohtaaminen voi avata täysin uusia tapoja ja asioita kohdata lapsensa uudelleen. Täytyy osata antaa tilaa kasvulle, joka on jokaiselle erilaista. Mikä onkaan se keino tai taito, että osaa aistia lapsen kasvamista? On tärkeää nähdä lasta kokonaisvaltaisesti niin, että jo pelkästään rehellisyys voi olla lapsen oma hieno laatu ja vahvuus. Pelkkä oppiaineissa menestyminen ei kerro jokaisen lapsen ominaisesta laadusta.

Vanhempi on tärkeässä roolissa tukeakseen

kasvu. Kasvatusasiat eivät yleensä hoidu yhdellä keskustelulla. Täytyy osata heittäytyä ja harjoitella. On hienoa tukea lasta omien valintojen tekemisessä. Kuitenkin kasvattaja voi ohjata lasta oikeaan suuntaan. Esimerkiksi viikoittain lapsen tapahtumien läpikäyminen oikean ja väärän vinkkelistä auttaa lasta tekemään oikeita ratkaisuja sekä luo luottamusta hyvään.

Kaiken kaikkiaan kasvatuksessa lapsen ympärillä oleva kasvatusyhteisö tukee lasta eteenpäin elämässä parhaimmalla tavalla. Mitä haluan vanhempana ja mitä haluamme yhdessä kasvattajina tehdä hyvää kasvatusta sekä lasta kohti? Mitkä ovat sellaisia hyviä tapoja tai kokemuksia kasvattamisessa, jotka vievät eteenpäin? On hyvä jo ennalta ehkäisevästi kerätä neuvoja, tapoja ja kokemuksia kasvatuksesta. On jo maailmanhistoriassa koettu, kuinka keskustelut tietynlaisessa ympäristössä, kuten kahviloissa, keittiössä tai saunassa saattavat olla maailman rikkaimpia paikkoja ideoille ja ratkaisuille.

Tällaista tunnelmaa tavoittelee yksi keskustelumetodi World cafe/ Oppimiskahvila. Siinä tila on aina tehty sinne tulevia ihmisiä varten kuin oikeissa kahviloissa. Tässä metodissa valitaan aina yhden pöydän ympärille noin kuusi ihmistä keskustelemaan ja vaihtamaan ajatuksia valituista aiheista. Näin voimme oppia

toisistamme viisauden, kokemusten ja oivallusten kautta paljon.

Pöytiin on jaettu iso paperi, johon syntyneet ajatukset sekä käytännön kokemukset kirjataan ylös. Keskusteluaiheita ja pöytäkuntia on useita ja tietyn ajan kuluttua pöydistä vaihdetaan toisiin pöytiin. Tehdään 3-4 kierrosta. Joka pöytään jää aina edellisestä porukasta seuraavaa porukkaa varten tarinankertoja, joka kertoo, mitä edellinen ryhmä oivalsi. Tärkeää on, että jokainen saa puheenvuoron ja saadaan yhdessä vietyä ajatukset, käytänteet ja vinkit paperille. Lopuksi jaetaan vielä tiivistetysti kaikkien oppimiskahvila-yhteistyöhön osallistuneiden kesken se, mitä papereille syntyi. Tässä metodissa jokaisen aktiivisuus ja vielä illan päätteeksi palaute kokoaa hienosti isonkin kasvatusyhteisön yhteyteen, joka melko varmasti luo energiaa ja vie eteenpäin.

Salla Mäentausta
harjoittelija Snellman-korkeakoulusta

**Seuraava yhteinen
vanhempainilta pidetään
tiistaina 8.3.2011 klo 18–21.
Illan isäntänä toimii jälleen
Eric Kaufmann.**

Kevätlukukausi 10.1. - 4.6.2011
- lisäksi kolme työlauantaita
Talviloma vko 9, 28.2. - 4.3.2011

Pienten SATUMUSKARI

Uusi ryhmä aloittaa maanantaina 17.1.2011 klo 17.15- 17.45.

Satumuskarissa liikutaan sadunkerronnan maailmassa. Siinä pyritään tukemaan lasten luontaista halua tanssia ja musisoida.

Ryhmä on tarkoitettu alle kuusivuotiaille.

Ilmoittaudu netissä osoitteessa www.steinermus.net tai
puhelimitse 045 230 1041.

Opettajana toimii Liisa Sarasin p. 040- 5744 099.

Huomio Huomio Huomio

Keväälläkin voi aloittaa jotain uutta: Kaikissa ryhmissämme on tilaa ja yksityisopetuspaikkojakin on vielä. Peruutuspaikkoja kannattaa aina kysellä.

Käy katsomassa tarjonta ja ilmoittaudu heti tänään, viimeistään.
6.1.2011. osoitteessa www.steinermus.net.

Parahinta uutta alkua toivoo

Steinerpedagoginen Taideoppilaitos

Tampereen Rudolf Steiner -koulu
Muotialantie 79-81, 33800 Tampere
www.tampereensteinerkoulu.fi